

Klein geluk.

..... en een ode aan de Dreefse Trappers!

Het is alweer jaren geleden dat wij zijn neergedaald in een lieflijk klein dorpje aan de Mark. Meerseldreef.

In de eerste jaren was het zuiver en alleen een dorpje waar ons huis stond en waar wij aten en sliepen. Ons grootse vermaak zochten we altijd buiten het dorpje. We hadden niet zoveel met dit gekke dorpje waar het in de weekenden om haast onverklaarbare reden verschrikkelijk druk kan zijn. Een gehuchtje met een klooster enkele winkels en relatief heel veel restaurantjes en cafeetjes.

Met de geboorte van onze dochter kwam een ommekeer in de beleving van dit gekke dorpje. Een dorpje dat uit een bijzondere mengeling van Belgen en Hollanders bestaat.

Het is toch dat je voor je kind anders om je heen gaat kijken, en je begint te beseffen dat het kleine geluk ruim meer voldoening geeft dan grootse spectaculaire ondernemingen.

De ommekeer werd eigenlijk ook feitelijk door onze dochter ingezet. Op een verdwaalde avond in januari 2007 zijn wij meegegaan naar een dorpsfeest. Toen nog niet realiserend dat het feitelijk HET dorpsfeest aan het begin van het jaar was. Ons kleine kulleke keek haar oogjes uit toen zij getuige was van een heuse playbackshow voor de kinderen van de lokale basisschool het Dreefke.

Zij heeft die avond zo genoten dat zo jong als zij was, ze voor zichzelf besloten had hier aan mee te willen doen. Op een of andere manier had ze ook begrepen dat als zij mee wilde doen, ze op het Dreefke moet zitten. Als kinderen de leeftijd van 2 en een half jaar bereikt hebben, en droog zijn, mogen ze naar het Dreefke. Dat hebben we geweten. Een week voordat ze 2 en een half jaar was, was ze plotseling droog! Nu kon ze naar het Dreefke en daarmee ook mee doen aan de playbackshow. In de maanden voorafgaand aan de playbackshow luisterde ze aandachtig mee naar het favoriete nummer van mama in de auto. En ineens zat daar een 4 jarig kulleke het hele nummer mee te zingen in de auto. Ze was klaar voor het podium van de jaarlijkse playbackshow in het dorp. Januari 2009, het eerste ware hoogtepunt van ons dochtertje van toen 4 jaar. Daar stond ze op het podium in die grote tent. Van begin tot het eind heeft ze met volle teugen zichtbaar genoten..... En wij ook!

Hiermee was voor ons het begin gemaakt van ons jaarlijkse hoogtepunt in dit dorpje waar we inmiddels ons hart aan verpand hebben, waar we jaarlijks iedereen weer ontmoeten, waar we elkaar de beste wensen kunnen bevestigen, waar ruzies door het jaar heen vergeten en vergeven worden, waar banden weer aangehaald worden en waar Belgen en Hollanders verbroederen. Ieder jaar begint de avond met een lampionnen optocht vanaf het klooster naar de feesttent, voorafgegaan door de fanfare. De route loopt dan langs de plek van de jaarlijks bijbehorende kerstboomverbranding. Dit feest is inmiddels onmisbaar geworden voor onze beleving van het dorp, en zou in mijn overtuiging makkelijk op de UNESCO lijst van immaterieel erfgoed geplaatst kunnen worden.

Dit feest is een van de dingen, samen met de jaarlijkse kermis, wat dit gekke dorpje zo onvergetelijk maakt. Waar de Belgen altijd de enthousiaste gangmakers zijn en de Hollanders graag aan meedoen. Het gevoel van vroeger komt helemaal terug. De mooiste jeugdherinneringen worden hier voor onze kinderen gemaakt! Kleine dorpsfeesten met grootste impact op de saamhorigheid. Een feest dat je niet wil missen, een feest wat in stand wordt gehouden door de lokale fietsclub de Dreefse Trappers die ieder jaar vrijwillig maar weer ziel en zaligheid steken in het organiseren van dit feest wat stiekem zoveel klein geluk oplevert. Voor menig kind worden hier de eerste stapjes gemaakt naar het podium, waar alle dorpsgenoten ieder jaar weer prettig verrast worden door de kunsten van deze kleine mensjes. Na afloop van de show, gaat de avond geleidelijk over in een feestavond voor de volwassenen, waar de kinderen ruim de gelegenheid krijgen om buiten het ouderlijk toezicht heerlijk vrij met elkaar te ravotten ook leuk!

Zo'n ogenschijnlijk onopvallend dorpsfeestje laat zien waar Meerseldreef groot in is: het kleine geluk.

Gisteravond was het weer zover. Voor onze dochter het laatste jaar, volgend jaar is ze te oud om mee te doen. Maar volgend jaar gaan we gewoon weer. Met dan een klein gelukje, dan zijn andere ouders aan de beurt om hun talentjes op de video vast te leggen. Onze camera gaat nu een beetje rust krijgen!

Dreefse Trappers, laat duidelijk zijn dat jullie inspanningen niet onopgemerkt blijven. Wederom grote dank voor alles!

.

Klaas Bedaux